

sagligt. Alle de Manøvrer, der i Fjor Foraar fandt Sted ved denne Sag, da Regeringen henvendte sig til de konservative Grupper i Landstinget for at spørge, hvorledes man vilde stille sig, hvornaar man kunde blive færdig, kunne ikke længere spille nogen Rolle. Moren har gjort sin Pligt, og Moren kunde for saa vidt gerne gaa.

Naar den højtærede Justitsminister i Foraaret 1903 lagde Pryglene paa Folketingets Bord, kan ingen nu, efter hvad der er sket i December og Januar Maaned, være i Tvivl om, hvad Meningens var. Der var maaske den Gang Folk, der troede, at det var af et personligt Lune, eller at det virkelig var af saglige Grunde, at det var for denne Strafs reelle Værdis Skyld, at den højtærede Justitsminister gjorde det, nu er ingen i Tvivl om, hvad Meningens var. Der skulde skabes en Pryglemajoritet, fordi der ud af denne Pryglemajoritet skulde skabes en Fæstningsmajoritet. Nu er Fæstningsmajoriteten der, nu kunde vi egentlig undvære Pryglemajoriteten. Fæstningsmajoriteten er tilvejebragt, ikke indirekte, saaledes som Meningens var, ved Hjælp af Pryglene, men direkte. Sprængningen af Venstrereformpartiet er kommen paa det militære Spørgsmaal — det, man vilde undgaa, den skulde komme paa. Den højtærede Justitsminister vilde hellere have haft den paa Pryglene, det gav mere Uklarhed og maaske en bedre Stilling ved næste Valg, men nu er det ikke gaaet, som den højtærede Justitsminister og hans Meningsfæller ønskede. Nu vel, saa mener jeg, man kan bedømme denne Sag ganske sagligt, lægge de storpolitiske Hensyn til Side, og mange, der i Fjor stemte for Prygleparagraffen, behøve nu ikke at lade sig lede af de samme Hensyn som i Fjor.

Man har kaldt det nuværende Ministerium for et rent Prygleminsterium, ligesom man har kaldt det et Fæstningsministerium, men jeg maa nedlægge en Indsigelse imod, at det skulde kunne kaldes et rent Prygleminsterium. Det er ikke baseret væsentlig paa den Ting. Thi vel vil jeg af Hjerte lykønske den afgaaede Konseilspræsident til, at han ikke faar det Ansvar, at det er under hans Ministerium, Prygloven gennemføres, og jeg vil lykønske Befolkningen til at det dog ikke bliver under det første Venstreministerium, det første parlamentariske Ministerium, at Prygloven gennemføres. Vel har Justitsministeren opnaaet sit brændende Ønske at faa denne Mand skudt ud af dansk Po-

litik eller i alt Fald af Regeringen, men selv da den højtærede Justitsminister holdt Flyttedag og gik fra det ene Ministerium til det andet sammen med sine nærmeste Kolleger, flyttede Nissen med, Prygmodstandsnissen i Form af den nuværende Finansminister. Ministeriet er ikke noget rent Prygleminsterium. Det er sikkert rent paa det militære Spørgsmaal, der ere Tærningerne kastede, der er Afgørelsen truffen, der styrer man nu med klar og bevidst Kurs frem mod Maalet, men netop af den Omstændighed, at Ministeriet ikke er dannet som rent i Kanten i Pryglespørgsmaalet, slutter jeg, at vi nu kunne behandle Sagen ganske sagligt, uden alle storpolitiske Hensyn. Den nuværende Finansminister er jo en bekendt udtalt Modstander af Prygletraffen. Han udtalte d. 9. December 1903: „Justitsministeren har til Rigsdagens Overvejelse fremsat Forslaget om at indføre den korporlige Revselse overfor Voldsmænd.“ Til Rigsdagens Overvejelse sagde den nuværende Finansminister den Gang, ikke til Vedtagelse, han opfattede det som et akademisk Diskussionsforslag. „Han har gjort det, fordi han er af den Anskuelse, at Prygl kan nytte noget. Mange — og deriblandt høre vi“ — altsaa den nuværende Finansminister — „er ikke enige med ham i denne Tro. Vi“ — det er den nuværende Finansminister og hans Meningsfæller — „ere Modstandere af Prygletraffens Indførelse, fordi vi anse Prygl for et utidsmæssigt og tvivlsomt virkende Midde, som ikke bør forsøges, saa længe andre, mindre larmende Straffemetoder ikke ere vejede og fundne ubrugbare.“ Det er en Anskuelse, jeg fuldt ud deler, og som altsaa ogsaa er repræsenteret i den nuværende Regering. Man behøver saaledes ikke af Hensyn til denne Regering, til dens Sammenhold og hele Stilling at gennemføre Prygleparagraffen, man kan udmærket bevare sin frie Stilling i Partiet og gaa imod Prygleparagraffen, uden at derfor Justitsministeren behøver at demissionere, og uden at der tilføjes den nuværende Regering nogen væsentlig Svækkelse. Jeg ser, at den nuværende Finansminister desværre ikke er til Stede her i Dag. Han er i saa mange Henseender en Modsætning til den forrige Konseilspræsident, der, som jeg nys udtalte, stod sammen med ham i dette Spørgsmaal, at jeg haaber, han ogsaa vil være det her. Den forrige Konseilspræsident mente det godt, men han var svag. Han var til Stede her under Debatten, men fjernede sig under Afstemningen. Jeg